

STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

Nr. 2 2014 ÅRGÅNG 36 ISSN 1401-67664

BAD, SOMMAR & SOL!

MED

STRÄVHÅRIG FOXTERRIER

Ordföranden har ordet

Jag hoppas att du besökt vår hemsida, foxterrier.se, och har upptäckt hur bra den är. Fram till den 22 april från det vi startade har vi haft totalt 24 512 besökare från 53 länder i världen. Vi har fått mycket beröm från olika håll för vår proffsiga hemsida.

Vi har ju också vår klubbsida på Facebook där många skriver trevligt, sätter in fina bilder och filmsnuttar till allas glädje. Vi har tidigare haft lite tråkiga inlägg på Facebook men efter den 20 mars har allt bara varit trevligt.

Om du upptäcker fel i resultat, namn eller annat som rör dig personligen eller klubben, hör av dig till någon i styrelsen så vi kan rätta till detta. Vår Facebook är till för allas trevnad.

Sommaren närmar sig och vi i styrelsen håller som bäst på med planeringen inför vårt 35-års jubileum på Vilsta utanför Eskilstuna. Läs mer om detta inne i tidningen (finns också på hemsidan foxterrier.se under fliken aktiviteter). På hemsidan finns också anmälan till utställningen. Alla ska känna sig välkomna med eller utan hund.

Glöm inte pricka in 23-24 augusti i almanackan!!

Ha en härlig vår och sommar så ses vi på Vilsta!

Ann-Charlotte

KAXI & MATTE

REDAKTÖRENS RADER

Kära läsare av vår klubbtidning Strävaren!

Det är nästan lite rörande hur fin respons jag får på min mail för tidningen. Men tyvärr i förra numret av Strävaren smög det sig in några felaktigheter. Därför kommer sidan av **Årets Foxterrier** i repris rättad av Pia som sköter den.

Det är också till Pia man rapporterar in utställningsresultaten. Vi har bett både **Bir & Bim** vinnare om rapportering för att säkerställa informationen. Vi kan även få ut resultaten via SKK, men det tar längre tid. Även redaktören vill ha resultaten för att få in dem i Strävaren så snabbt som möjligt.

Även sidan med **Inregistrerade valpar** går i repris rättad. Där CH Fox on the Rocks Femmè Fantasy nu fått med kennelnamnet. När det gäller Eva Welanders efternamn på samma sida, måste redaktören av någon underlig anledning plötsligt befunnit sig i forntid och använt flicknamnet.

Alla kan vi göra fel, korrekt som Eva Welanders säger behöver man inte använda sig av Facebook för att reda ut ev. felaktigheter, utan kontakta redaktören på e-mail kenneljigs@hotmail.com. Om man inte är tillfreds med något som redaktören ansvarar för.

Förövrigt ansvarar respektive författare för innehållet i införda alsters riktighet i Strävaren.

Redaktören efterlyser som vanligt alla trevliga vardags funderingar, roligheter och foxterrier-gemenskaper som utspelar sig i vårt avlånga land. Låt det inte endast hamna på vår Facebook sida, det finns många medlemmar som inte är aktiva i cybervärlden. Skriv ner på en wordfil gärna med ett foto och skicka in till Strävaren. Det går också utmärkt att skicka in ett handskrivet brev till redaktören, så fixar hon till det hela.

När denna tidning utkommer har den tidiga våren förhoppningsvis glatt oss tillsammans med våra fyrbenta vänner och vi är på väg in i den blomstertid som nu kommer. Själv brukar jag tillbringa några soliga timmar på terrassen med en god bok och varför inte ett glas rosé, efter det dagliga trädgårdsarbetet eller jagandet efter en glad liten valp på rymmen.

Vi ses förhoppningsvis och firar klubbens 35 åriga jubileums helg tillsammans.

LILLEMOR

Diggi och Matte

Hoppsan så plötsligt det blev sommar. Göken ropade, sädesärlan kom ett par veckor för tidigt, alla vårblommor fanns plötsligt i backarna på en gång. Och OGRÄSET exploderade. Matte låg och kröp i trädgårdslanden och slet av sig det ena plagget efter det andra och hoppades att inga turister skulle komma och glo. Det blev en snygg solbränna på ryggen medan framsidan fortfarande är blek. Potatisen åkte i jorden flera veckor tidigare än vanligt. Den har nu stuckit upp de första gröna bladen och är färdig att kupas. Borde bli färskpotatis långt före midsommar. Hurra! Dillen är av segare virke, fröna ligger och lurar under jorden. Eller också har myrorna släpat bort dem. Nässlorna frodas och det har blivit en hel del soppa och nässelpajer med ost och skinka. Diggi är nöjd och tuggar i sig pajrester med god aptit.

Diggi tycker att Matte är jättetråkig som bara trimmar trädgård och inte har så mycket tid med honom. Han har dock funnit sin favoritplats i en stol med mjuk dyna i växthuset. Tyvärr har alltför tomat – gurka- och blomplantor invaderat växthuset så Diggis utrymmer krymper. Då är det mer trivsamt på helgerna när Husse kommer till landet. Då kan man trängas med Husse på trädgårdssoffan för en eftermiddagsslummer. När Husse plockar fram sin pläd (han är lite frusen av sig, se) och sina kuddar, trampar en liten hund oroligt runt soffan för att sedan landa mitt på Husse och kura ihop sig i knävecken. Det tycks vara det tjugigaste som finns för en liten Diggi. Likadant blir det när vi kommer till Västergötland, då får man ligga på mjuka dynor i hammocken och titta ut över sjön.

En liten köldknäpp kom givetvis till Valborg så att vi kunde stelfrusna stå vid brasan, höra på kyrkokören och beundra Hembygdsföreningens ståtliga fyrverkeri. Diggi fick dock sitta i bilen, även om han numera hör dåligt vet man ju inte hur han påverkas av ljuset och smällarna. Hur dåligt han hör, har vi ju ingen aning om. Vissa ljud uppfattar han (matskål, ytterplagg som tas på mm) och ryter man till ordentligt kommer han faktiskt tillbaka när han försöker rymma.

Nu har vi fått lite fuktigare väder och vi väntar bara på en torrperiod så att vi kan köra ut traktorn och trimma gräset. Kort gräs hoppas vi håller sniglar och fästingar borta. Diggi har redan haft två stycken som bitit sig fast. Det är konstigt att när han får sådana där odjur på sig kliar det tydligen i gamla bett också. Nu är han behandlad med antimedel, men trots det kan det vara någon som kryper på honom. Den sätter sig inte fast och kryper den på det vita hittar man den ju snabbt.

Matte har läst om boken *Tre män i en båt* och upphör aldrig att glädjas åt foxterriern Montmorency's upptåg. En bok väl värd att läsas flera gånger.

Nu skall vi förbereda för jubileumsutställningen i Eskilstuna. Vi hoppas att vi får se en massa glada vältrimmade strävisar med sina ägare. Efter årsmötet väntar oss en god middag och trevlig samvaro med alla som gillar våra små envisa kamrater.

Innan helgen i Eskilstuna skall Diggi ut på sin vanliga rundtur i Sverige. Västergötland till midsommar, Västerbotten och Norrbotten i början av juli, sedan mer Västergötland och i slutet av juli Öland. "Det är mycket nu" och det gäller att få tiden att räcka till. Vi hoppas på en skön och varm sommar och ser fram emot att träffa så många klubbkamrater som möjligt i Eskilstuna.

Diggi och Matte

OM MEDLEMSKAP I RASKLUBB

Varje hundras med självaktning har en rasklubb, så är det över hela världen. Som alltid när det gäller ideella föreningar är det supporters (eldsjälar) som hängivet jobbar för rasen, så även i vår ras. Vår klubb bildades 1979 av några ras entusiaster. Nya intressenter tar vid, nya medlemmar tillkommer och åren går, klubben består och behöver ständigt påfyllning av nya frivilligt arbetande entusiaster, som valt den Strävåriga Foxterriern till sin ras.

Varför har man en klubb? Det är praktiskt, t.o.m. mycket praktiskt. Klubben bygger på förtroende och samarbete mellan uppfödare och deras valpköpare.

Rasklubben är associerad med Svenska Kennelklubben och i vårt fall även med moderklubben Svenska Terrierklubben som handhar alla terrierraserna (Grupp 3). Det innebär att all viktig information kommer vår klubbs styrelse till kännedom som också upplyser våra medlemmar.

Vadå för information? Jo, allt det som klubbens stadgar syftar till:

Att skapa bästa möjliga förutsättning för vår ras.

Att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda individer.

Att uppmärksamma den kynologiska utvecklingen inom och utom landet.

Detta arbete utförs av styrelsen, våra uppfödare och avelskommittén, som har till uppgift att kontinuerligt årligen uppdaterar rasens status till SKK och SV. Terrierklubben.

Vidare:

Att genom klubbtidningen Strävaren, klubbens hemsida och numera även Facebook sida, och på annat sätt informera om den Strävåriga Foxterrierns karaktär, skötsel och exteriör.

Att öka kunskapen om rasen hos strävårigsägare, domare och övriga berörda och intresserade.

Hur gör man det i en klubb?

Genom:

Att kritiskt granska vår ras i en bra dialog mellan uppfödare och valpköpare t.ex. med medlemsmöten, anatomikurser, trimkurser och svara på hälsoenkäter ha en god sammanhållning i klubben och icke att förglömma: **Att alla** nya valpköpare välkomnas i

klubben med 1 års skänkt medlemskap av sin uppfödare. Klubbens överlevnad är beroende av att nya strävårigsägare kommer till och stannar kvar.

Som i allt annat här i världen gäller det att hitta minsta gemensamma nämnare, för att få en god sammanhållning och ha samma värderingar när det gäller vår härliga ras. Vem skall annars skapa bästa förutsättningar för den Strävåriga Foxterriern?

Det är naturligtvis en förhoppning att många fler vill hjälpa till i klubbarbetet, men det allra viktigaste är att våra medlemmar finns med och stöttar med sitt medlemskap.

Visst kan man som medlem i Strävåriga Foxterrierklubben vara med och påverka om inte annat så på Årsmöten. I tidningen Strävaren går det alldeles utmärkt att debattera. Våra kontaktmän i de olika regionerna skall också verka för aktiviteter. Alla med uppdrag i klubben är öppna för förslag. Vi finns på sid. 2. Vi har en utmärkt valpförmedling. När den dagen kommer och den käraste vännen inte orkar längre, kan alla vara säkra på att uppfödare och klubben finns till er hjälp.

Varför jag skriver om medlemskap och klubbmedlemskap, har jag dels en alert valpköpare att tacka för och många frågor från nya valpköpare. ”Ta och skriv om det i tidningen igen, det kommer ju ständigt nya medlemmar. Sist jag läste om klubbgemenskap och medlemskap i Strävaren var 2010”.

Samtidigt vill jag tacka de medlemmar som inte har någon Strävårig kompis längre av olika anledningar, men som troget förnyar sitt medlemskap i vår klubb för att stötta den ras som under många år betytt så mycket för dem.

Värna om klubben!
Strävåriga Foxterrierklubben fyller sin funktion.

Sommarhälsningar

LILLEMOR

Hej Alla!

GÖTA PETTER....vad tiden går fort! Redan dax för en liten rapytt från västfronten som kommit igång med sin vårkollektion ;).

Tack redaktören för tålamodet!

Onkel Larry har hunnit fylla 13 år och börjar på "riktigt" anta en äldre herres utseende med sin gråa framtoning. Kallas det de grå tinningarnas charm även på hundar??? Fast charm o charm jag vet inte.....om man i charm kan få med mer otålig, ännu lite mer "grinig" på övriga fyrbenta, energifyllda och "fattar nada" familjemedlemmar, mer lättfrusen, vill ligga kvar i sängen syndromet, svårare att hoppa upp i tex sängen, vill ha gourme'mat dvs "bara" kött som mammalutterna får, med andra ord "jag bestämmer och Ni gör för jag är gammal" mentaliteten!! Herr Boo och jag "går på" det för det mesta, för att vi vill. Jag tycker åxå att som en äldre terror som fortfarande är en goooding kan det gott finnas favörer som tillbehör;=). De fyrbenta tycker "definivt" INTE det.

Det riktigt "värsta" som hänt sedan sist och som gett mig lååånga funderingar, om jag kan säga så är att liten Ilse under en vistelse hos en god vän över dagen då hon såg "vild" ut, i pälsen alltså, skulle hjälpa till att schnygga till Ilse, som en överraskning, det gjorde hon förvisso och snacka om överraskad,...liten Ilse blev mjuk och fin att klappa om Ni förstår vad jag menar? Barnen undrar åxå varför jag gett henne ett klorinbad?! Hur kul är det på en skala....? Jaja inget att göra åt nu mer än att de planerade utställningarna inte kommer att bli av och att det är pälsjobb mycket och ofta för mig o Ilse med hopp om att hon iaf skall kunna komma att se bra och färsgstark ut igen på det sättet jag menar. Hennes sätt är iaf detsamma och enligt min mening verkar hon fullständigt skita i hur hon ser ut. Lättare att bada kan jag upplysa om och dessutom kan jag upptäcka fästingar tidigt. Inget dåligt som inte har något bra med sig eller??? Vi här på västfronten önskar alla en go o fin sommar med vad Ni företar er. Vi kanske ses, iaf på jippot i samband med årsmötet som jag såg mer fram emot för ett tag sedan om Ni förstår vad jag menar. Jag ger mig inte och vill fortfarande tro att

Ingen kan Allt, Alla kan något

Och

Tillsamman kan vi mycket

Vi ses o höres

MarieBoo o Co.

HUNDLIV med och av SPENCER

Hej igen! När jag kom till matte och husse som då bodde i Malmberget hade de redan ett par hundar. Två gamla herrar, en Västsibirisk lajka och en Pumi. De har alltid haft flera hundar. Älg-och sällskapshundar och ibland även fågelhundar. Husse är en inbiten jägare och far nu sedan vi flyttat till Boden norrut några veckor varje höst för att jaga älg. Numer tyvärr utan hund. Matte har tagit Jägarexamen” men det blev aldrig någon jägare av henne! Jag tror att hon har skjutit en ripa en gång! Så hon stannar hemma med oss.

Lajkan Igor och pumin Ludwig var två trevliga och artiga gamla herrar så vi bråkade aldrig. De kunde till och med bjuda mig på lite mat ur sina matskålar då och då!! Men de var mycket noga med att det skulle gå lugnt till och att jag skulle vänta tills de sa var så god och åt upp det jag lämnat!! Tyvärr blev det efter några år dags för dem att fara till hundhimlen p.g.a ålder och sjukdom och efter det bestämdes att vi skulle flytta till Boden. Jag har ju försökt lära Pontus, bedlingtonteriern, att han ska vänta på min tillåtelse att ta, vare sig det gäller saker eller mat, men det har inte gått så bra! Vi är kanske för lika?! En dag då Spencer och jag var ensamma hemma så såg vi att dörren till förrådet där våra mattunnor finns inte var riktigt stängd. Vi gick in och upptäckte att några matkulor fanns på golvet. BOMBER OCH GRANATER VAD DET SEN SMALL!!! När husse och matte kom hem tillsammans med Jack så såg de till sin förskräckelse två blodiga hundar och blod efter väggarna!! Och jag stod på tre ben! Matte skyndade sig att spola av mig det värsta blodet för att kunna se skadorna bättre och såg till att vi fick komma till veterinärjouren. Dess bättre var vi inte så allvarligt skadade som man kunde befara av blodmängden men fick sprutor och piller för att förhindra komplikationer p.g.a betten. Det visade sig att Pontus bara hade ytliga sår och att jag fått ett bett i benet som dock inte gått helt igenom förutom flera ytliga sår. Man kan kanske säga att jag är en naggare och att Pontus även är en håltagare! Jag kunde sedan gå på tre eller fyra ben allteftersom jag behagade. Efter detta ville jag inte vara i närheten av Pontus, eller se på honom så vi fick börja vara på var sin sida av rumsgrinden. Det är vi fortfarande för det mesta men vi kan vara i samma rum men numer bara med tillsyn för säkerhets skull. Vi hälsar dock alltid glatt på varandra då vi möts i hallen.

Nu något roligare! Jag har precis fyllt sex år och då på morgonen bakade matte en jättegod sockerkaka som vi alla fick smaka på. Synd bara att jag inte fick välja storleken på min kakbit! Sedan for vi till torpet så vi springa omkring och leka, jag och cairnterriern Jack och sedan Pontus och Jack. Roligast är i alla fall att ha dragkamp med matte och att få åka bil!

Vår och sommarhälsningar från Spencer med matte

VÅGA TRIMMA

Det kan vara svårt att våga börja trimma sin hund själv och att inte ge upp då det inte alla gånger blir så bra. Det bästa är ju om man bor i närheten av sin uppfödare och kan få direkt hjälp att börja trimma men de moderna hjälpmedlen i form av mobiler och datorer är en väldigt bra hjälp då man kan fota hunden under trimning och skicka foton via sms eller maila och få en direkt bedömning/vägledning om hur man ska gå vidare. Detta har hjälpt mig många gånger både vad gäller trimning och klippning av mina hundar.

Dessa hjälpmedel fanns tyvärr inte då jag köpte min första Foxterrier -78. Jag bodde då i Stockholm där det fanns många hundtrim så jag trodde att jag skulle få hjälp den vägen med trimning. Jag valde ett trim där ägaren deltagit i en bok om trimning och klippning med ett avsnitt om trimning. Trodde då att hunden var i trygga händer vilket sorgligt nog visade sig vara helt fel! Hunden blev klippt med maskin!! Det tog ett tag innan jag förstod vidden av det hela men när det gick upp för mig tänkte jag att det inte kan bli värre av att jag försöker trimma själv! Jag hade då turen att Gudrun Düring, min hunds mamma kom från henne, anordnade en trimkurs över en helg med Grethe Bergendal som ledare och jag kunde delta med min fox Charlie. Jag packade ryggsäcken och vi satt oss på tåget dit. Vi fick övernatta i en gymnastiklokal tror jag att det var. Det var en mycket givande helg. Jag fick sedan med ett trimkompendium som GB gjort samt en planering över hur jag skulle fortsätta trimningen framöver för att försöka återställa pälsen. Jag trimmade på så gott jag kunde och fick även viss hjälp av en tjej som trimmade andra raser i första hand. Den hjälpen tog dock slut i och med att jag flyttade till Malmberget. Jag hade inget trimbord på den tiden utan la ett underlag på köksbordet där jag ställde hunden. Jag jobbade och slet och hårhögen växte men resultatet blev inte så lysande! När jag ställde ner hunden på golvet så var det precis inte en ädel Foxterrier som stod där! Huvudet påminde mest om en stor gammeldags rakborste!! Och jag visste inte hur jag skulle råda bot på det! Skam den som ger sig. Numer går det mycket bättre! Jag har ju sedemera också fått hjälp på traven av Spencers uppfödare Berit Hansson, både genom trimträffar som jag kunnat delta i ,trots att jag bott i Malmberget då vi har ett fritidshus några mil från Luleå samt genom att vi åkt hem till henne och hon någon gång kommit och hjälpt med trimningen av Spencer då vi varit på torpet. Och så har jag fotat och fått hjälp den vägen. Allt detta är jag mycket glad och tacksam över. Jag tycker dessutom att det är mycket roligt att trimma och klippa.

Våga börja trimma, åtminstone vardagstrimma! Mycket jobb men roligt! Foton kan alltid underlätta jobbet. Både att skicka för att få hjälp och att titta på under trimningen. Jag har själv inte något bra bildminne så därför underlättar det om jag kan titta på ett bra foto då och då för att se detaljerna i trimningen.

Hälsningar från Spencers matte!

SPENCER

ADVENTURE DOG CONFERENCE

2013

Samtidigt med hundmässan i Älvsjö pågick Adventure Conferenc den 7 december. Lite trist för intresserade att inte hinna vara åhörare och ställa frågor till ett antal kompetenta föredragshållare. Om bättre kunskaper om inlärningsprocesser och hur vi kan förbättra och utveckla vår tillvaro tillsammans med våra husdjur. Undertecknad hade fullt upp att vara språkrör för vår ras i montern, titta på bedömning av Strävhaar och Skottar. En mycket snabb visit på konferensen hann jag dock med.

Jag kom lägligt till min käpphäst kastrering av hundar. Den här gången var det etolog **Gry Löberg** som var föredragande. Med risk för att verka tjugit vill jag ändå redogöra för ett mycket bra inlägg i debatten.

Det har alltså blivit vanligt att kastrera både hanhundar och tikar, utan att det finns någon medicinsk orsak. De flesta som låter kastrera sina hundar gör det för att lösa beteendeproblem eller har bara blivit rädda att göra det.

Man häpnar ! I USA/Canada kastreras 80-95% av alla hundar, i Sverige 4% hanhundar och 9% tikar. SKK ser med oro på kastreringstrenden och menar att om ett stort antal hundar kastreras i tidig ålder vilket numera är vanligt minskar avelsbasen. Det kommer att bli svårt att göra en riktig bedömning av både exteriör och beteende som resultat av avelsarbetet.

Enl. Gry Löberg visade ett stort antal undersökningar som gjorts i samband med kastrering både kemisk och kirurgisk. Om man kastrerar en hund på grund av beteendeproblem är det troligt att många problem ökar eller nya tillkommer. Generellt sett har inläring mer effekt på beteendet än kastrering. Enl. en dansk undersökning är det dessutom jämförelsevis fler kastrerade hundar än intakta som blir avlivade på grund av beteendeproblem.

Om hunden lärt sig skälla i tid och otid., är aggressiv mot andra hundar eller har andra icke önskvärda egenskaper för sig, försvinner de inte med kastrering. Däremot med rätt träning kan man få bukt med en hel del olater. De enda beteende hos hund som kan påverkas är sexuellt relaterade. Andra problem kommer man inte åt, varken med kemisk heller kirurgisk kastrering.

Kemisk kastration innebär att man tillför hunden ett hormon som hämmar frisättning av testosteron. Många blir rädda att pröva det innan man ev. beslutar att kastrera hunden. Kemisk kastrering har en annan, något bredare och mer lugnande effekt än kirurgisk och hunden kan reagera helt annorlunda efter det kirurgiska ingreppet än man önskar. Kemisk kastrering, framförallt med hormonet progesteron, är ingen bra utvärderingsmetod.

Kastrering påverkar även hundraser olika, vissa raser tenderar exempelvis att bli mer aggressiva efteråt. Hormonella effekter på beteende är komplexa men generellt kan man säga att kastrering kan vara ett alternativ till problem knutna till sexuellt beteende hos hanhund och problem som är förknippade med fertilitetscykeln hos tikar.

Faktum är att det än så länge finns fler frågor än svar när det gäller resultat av kastrering. Har hunden beteendeproblem, kontrollera först din hunds hälsa och gör en grundlig beteendediagnos innan du funderar på kastration.

Biologen Christine Öberg, från föreningen Vetenskap och Folkbildning, jämförde vetenskapliga metoder med olika alternativa författningssätt när det gäller djur. Hon varnade för de ovetenskapliga utbuderna och menade att man bara blir lurad på pengar. Vetenskap är något som ständigt provas och granskas. Annat som påstås vara det enda "rätta" bör man vara misstänksam mot. Man kan exempelvis inte avgöra en hunds hälsa genom att känna av "energier" via ett telefonsamtal. **Orakel!!!! Man häpnar igen!**

Anders Hallgren, välkänd hundpsykolog, pratade om vad som kan vara negativt med dagens hundträning. Många är fixerade vid "quick fix" metoder. Teveprogram har skapat en del förväntningar som inte är realistiska. Helst skulle en del vilja ha ett "lydighets piller" att ge sina hundar-

Man skall sluta med att kontrollera och passivisera sina hundar med olika hjälpmedel som selar, grimmor och annat påfund. Passivitetsövningar är överskattade ansåg han. Låt hunden vara tillsammans med er i vardagen och delta utan att aktivera och kontrollera den hela tiden. Och låt hunden vara lös när du tränar den!

Hundar i kriminalvården Annika Östberg som satt många år i amerikanskt fängelse berättade sin historia om hur hon, när hon fick kontakt med en Golden Retriever, fick ny livsenergi och en ny mening med livet. Från den stunden har hon arbetat och levt med hundar och sett många exempel på hur nedbrutna människor väckts till liv genom kontakten med djuren. Nu reser hon runt och föreläser och arbetar aktivt för att hundar ska införas även på svenska fängelsen. Hon har nyligen givit ut en bok om sitt arbete. Hundsport hade en lägre intervju med henne i 12/2013.

HÄR NÅGRA BILDER SOM INTE KOM MED I STRÄVARE NR.1 FRÅN VÅR MONTER PÅ STOCKHOLMSMÄSSAN

MANUSSTOPP

1 AUGUSTI

FÖR STRÄVAREN nr. 3

INREGISTRERADE KULLAR 2013:

14 ST

Använda hanar 10 st

Gemensam inavels 2%

Hanvalpar: 17st Tikvalpar: 20st

Kennel Crispy, Agneta Åström

3+2 F.2012-12-09 4,3%

E. CH Kreit Kross Ozzy Son SE41087/2012

U. CH Crispy Dream ON S19992/2008

1+0 F. 2013-01-28 0,0%

E. CH Gentleman Van Foliy Home LOSH10300030

U. Crispy Amber S45362/2008

Kennel Crowfox, Gunvor Peterson

1+0 F. 2013- 05-15 0,8%

E. CH Kreit Kross Ozzy Son SE41087/2012

U. CH Crowfox Black Pearl 52124/2009

Kennel Darline, Gunilla THörne

1+0 F. 2013-10-01 1,6%

E. CH Logica Headliner SE11826/2011

U. Ch Dartline Sandy S57609/2007

Kennel Fox on the Rocks, Åse Bergman

1+2 F.2013- 3,3%

E. Willianas Finalist SE57904/2012

**U. CH Fox on the Rocks Femmé Fantasy
S11680/2007**

Kennel Logica, Eva Welander

3+2 F. 2013-01-26 0,2 %

E. Foxtan's Real Deal S67487/2009

U. CH Logica Trademark S67125/2006

1+0 F. 2013-04-05 3,3%

E.CH Logica Headliner SE11826/2011

U. CH Logica Update S39903/2009

Kennel NorthFox, Berit Hansson

0+1 F. 2013- 05-24 0,0%

E. CH Topgun Mafioso Fin41872/07

U. CH NorthFox Lucy In the Sky

Kennel Peder Jonaegårdens , Agneta Broberg

1+1 F. 2013-07-28 0,8%

E. CH Kreit Kross Ozzy Son SE41087/2012

U. CH Peder Jonaegårdens Randy SE50890/2010

Kennel Solringen, Maud Linde Ring

2+3 F. 2013-02-26 1,4%

E. CH Jollyfox Flrst in Line S59778/2003

U. CH Solringengs Rakel S39072/2008

0+4 F. 3013-07-13 0,0%

E. CH Danfox Tornadeo DK 17087/2010

U. CH Solringens Rakel S3072/2008

Kennel Snowfly's, Ann Hjort Johansson

0+1 F. 2013-01-24 0,0%

E. CH Ash Grove Golden Boy SE60847/2010

U. CH Snowfly's Telepatic Roughe S61043/2008

1+2 F. 2013-10-01 0,0%

E. CH Ash grove Golden Boy SE60847/2010

U.CH Snowfly's Spiritual Angel SE40141/2010

Margareta Lindblad

2+2 F.2013-04-11 3,9%

E. Läckerbiten's Turandot S25706/2009

U. Foxtan's Cloe S65059/2009

Import:

Nikon Foks Chice Russian Queen F. 2012-04-14

E. Ponkas OD Rytire Malovce RKF2098032

U. Fidorka Nikon Foks Simarko RKF2183421

2013 ÅRS NYBLIVNA SVENSKA CHAMPION

Crispy Smart Design

Kinconly Lucy

Quickens Glittering Goldie

Ash Grove Golden Boy

Ferrostar Dolce Donna

Läckerbiten's Cassiopeja

Dartline Tea Time

Kreit Kross Ozzy Son

CROWFOX MASTER MIND "MIDAS" (Grekisk Gud, allt han tog i blev guld).

Husse Anders & Midas

För några veckor sedan kom Eva & Anders ifrån GÄVLE för att träffa "MIDAS". När bilen stannat utanför vårt hus, klev Eva ut och "MIDAS" hoppade direkt in i bilen och pussade upp Anders.

Det sa "KLICK" och Anders hade fått en ny vän för livet!

Eva och Anders stannade några timmar, vi tog en långpromenad och när vi kom hem igen så var allt bestämt.

"MIDAS" skulle följa med till GÄVLE.

Det ryktas redan att "MIDAS" varit på "Högkvarteret" (Anders arbetsplats i Stockholm) och där charmat alla tjejer och generaler.

Så har han varit med i TV och "hängt" konst (tavlor) tillsammans med Matte Eva.

Vad månne det bli av denna charmkille!?

"MIDAS", har i alla fall fått ett "Kanonhem" i GÄVLE hos Eva och Anders!

Hälsningar Gunvor & Ronny P

Lillemor kastade TUGGBENET till mig, Pia Rydberg- Kennel Jollyfox

Tänkte berätta lite hur jag började med foxterrier. Egentligen av en händelse bara, jag och min man Staffan hade varit på nybils-introduktion med Fiat i Wien. Året var 1990. På planet på hemvägen låg Sydsvenskan i sätet och jag satte mig att läsa annonser: Djur säljes. Vi hade nämligen börjat prata om att köpa hund igen. Vi hade något år innan fått avliva vår gamla Afganhund och det kändes lite tomt utan hund.

Staffan ville ha en tax, för de var så käcka. Men jag tyckte vi skulle ha en Jack Russel, eftersom jag har hästar och de flesta hästfolk har just russel som stallhundar. Jag hittade en annons på Foxterriervalpar som fanns till salu. Min bästis i 6:e klass fick en fox av sin pappa och jag var lite avundsjuk på henne för det, vår familj hade bara en tråkig gammal schäfer. Så jag hade många positiva minnen från den glada lilla hunden, därför tyckte jag att "vi kan väl åka förbi och titta" så vi bestämde att ringa och fråga om det gick för sig att komma.

Och det vet ju alla hur det går när man tittar på valpar! Vi hade med oss lilla Besty hem, hon var E: Järvallen Fritjof Piraten U: Willianas Titicaca. Vi kallade henne "Tilda". Jag blev väldigt snart övertygad om att det här var min ras, med ett temperament som passade mig. Så när Tilda var 4 år köpte jag en tik till av Maud Linde.

Kennel Solringen's Vita Katja, som blev våran "Alice" E: Crispy High Point U: Crispy Pearlbutton.

Tilda till vänster, Alice i famnen.

1996 bestämde vi oss för att långsegla till Medelhavet. Vi var borta i 5 år, och hade med oss Alice hela tiden. Hon hängde med på allt, 27 timmars segling över Biscaya, flyga hem över jularna, gå iland i nya hamnar varje dag, och möta alla dessa lösa gatuhundar. Hon gav dem aldrig någon notis. När det blåste för mycket gick hon in i sin bur som stod surrad på akterdäck och la sig där tills stormen var över! Vilken hund hon var! Tilda bodde under de åren hos dottrarna som studerade i Linköping.

När vi "gick iland" år 2000, så ville jag ta en egen valpkull och lära mig trimma på riktigt. Fick då kontakt med Agneta Åström och köpte en tik av henne, Crispy Non Stop. Vet inte hur många resor jag gjort till H-borg under åren för att lära mig trimma, jag har fått så mycket hjälp av henne. "Vera" fick två kullar. I andra kullen sparade jag en hane "Elvis" som jag har haft så mycket roligt med på utställningar runt om i Sverige.

Han blev min första hund med mitt egna kennelnamn som jag registrerade 2001. Jollyfox First in Line. Han blev Årets Strävhaar 2 år i rad.

Jollyfox First in Line

Köpte sen lilla söta Crispy Live it Up
"Maggie" som fick tre kullar

Crispy Live it Up

"Maggie" "Elvis" "Sara"

En parning gjorde jag med "Elvis" och sparade en tik ur den kullen. Jollyfox Stand in Line "Sara" som jag tycker har ett så uttrycksfullt huvud med perfekta öron.

Jollyfox Stand in Line

Eftersom jag har liten uppfödning i hemmiljö, har det inte blivit så många kullar, det har fötts 25 st. Jollyfoxar under åren. Målet med min avel är att föda upp sunda och friska hundar som ska ge sina familjer mycket glädje i många år. Bättre med kvalite än kvantitet.

Men det är klart, som uppfödare hoppas man ju vid varje ny kull att den stora stjärnan ska födas!

Pia Rydberg - Kennel Jollyfox

Svenska Foxterrierklubben 1914

1914 firade Svenska foxterrierklubben 10-år jubileum. SKKs Tidskrift för 1914 har därför uppmärksammat klubben i en krönika. Många rasklubbar hade bildats sedan den första årskrönikan utgavs 1893. Jag har alltså glädjen att äga SKKs samlade tidskrifter fram till 1926. Så här i jubileumstider kan Strävarens läsare kanske tycka att det är lite intressant att gå 100 år tillbaka i tiden. PÅ den tiden var båda hårlagen i samma klubb. Senare blev Svenska foxterrierklubben Svenska Terrierklubben. Först 1979 bildades vår nuvarande klubb.

Med anledning af inbjudan till bildande af Svenska Foxterrierklubben samlades å Grand Hotell Haglund i Göteborg den 19 dec. 1903 ett tiotal intresserade personer. Ett femtiotal skriftliga anmälningar på grund af uppropet förelåg.

Sjelva uppropet, som inbjöd till bildandet af klubben, var undertecknat af följande personer.

P. Bergsten, Kapten, Göteborg. C. D. Engelhart, Stockholm. E. Engelbrecht, Doktor Gefle. G. Håkansson, Direktör, Borås. G. Kalling, Grefe, Myrö. B Lindroth, Grosshandlare, Stockholm. S. Sandwall, Byggmästare, Borås. Fr. af Ugglas, Friherre o Löjtnant, Forsmark. H Wijk, Kapten, Stockholm. C. O. Wijk, Konsul Göteborg. W Zetterberg, Löjtnant, Uddevalla. (*det var noga med titlarna på den tiden*)

Svenska Foxterrierklubben, stadgar antogs och styrelsen valdes.

Vid sammanträdet konstituerades styrelsen, ordförande blef Direktör Gustav Håkansson med Friherre af Ugglas som vice ordförande.

Klubbens ändamål fastslog

- A) Upprätta och sprida rastecken för foxterrier enligt Engelska Foxterrierklubbens bestämmelser
- B) Inköpa och utlotta foxterriers af ädel härkomst
- C) Anordna specialutställningar och grytprov.
- D) Anvisa lämpliga afelsdjur samt i allmänhet befordra afeln och spridandet af den rasrena Slät-och Sträfhåriga Foxterriern.

År 1904 afhölls Foxterrierklubbens första utställning, och hafa sedan årligen utställningar ordnats, såsom i Stockholm, Göteborg, Sköfde, Norrköping, Malmö och Borås. Utställningarna hafva ordnats såsom specialutställningar som i samband med SKKs utställningar. I regel hafva vid dessa utställningar engelska domare varit inkallade. Mr Raper, Mr Redmonds. Mr Hosker hafva sålunda dömt i ringen, medan jaktprofven dömts av Direktör Håkansson, Kapten Tannlund och Kapten Key.

Ordförandeskapet har alltintill år 1913 skötts af Direktör Håkansson, med under några år Doktor Wahlstedt som sekreterare. Sedan 1908 är Kapten Key sekreterare och valdes Doktor Wahlstedt 1913 till klubbens ordförande. I nuvarande styrelse kvarstår fortfarande Friherre af Ugglas och Kapten H Wijk. Klubbens verksamhet för rasens höjande började 1904, då klubben inköpte en präktig avelshund. "Kavaljer" importerad från England E. Brockenhurst Minor och U. Crafthy.

Redan följande år, 1905, vid utställningen i Norrköping framträdde en ny hanhund, som gjorde såväl rangen som titeln tvifelaktig för "Kavaljer". Det var Solbackens "Sir Francis", E. Not Much Fear U. Brynhir Hantam. Det är genom honom och tiken Brynhir Blomm, importerad redan 1901, som Despoiler-blodet infördes i Sverige. Sr Francis fick visserligen en kort bana här, men många äro de, som genom Sir Francisblodet fått såväl humör som ställ på sina djur. Kanske han ej höll måttet efter nutida (dåtida) begrepp, men lynnet, åtminstone utanför domarringen, samt stridsställningen vore bra, hvar jämte ben

och fötter kunde tjäna uppfödaren till modell. Hans rykte steg också alltjämt och försök gjordes från England att återköpa honom. Solbackens "*Triple Blue*", som importerades till 1906 års utställning i Stockholm blef visserligen af Mr. Redmond placerad efter "*Sir Francis*", men genom sin förträffliga härkomst, Oxonian- Dream, var det tydligt, att han skulle lämna en förstklassig afkomma, och den under flera år obesegrade "*Carrie*" bar vittne härom. Det var med stor förlust för afeln att han blef jämförelsevis föga använd.

Samma höst skedde klubbens dyrbara import af "*Nightrow*" ., en vacker och ytterst tilltalande hund, som i England räknats bland de förnämsta. Han användes flitigt och har lämnat tydliga spår efter sig, måhända ej alla till fördel, men detta säkerligen därför att han ofta parades med för grofva tikar.

Sedan dess har årligen importerats en eller annan framstående hund såsom Modell, Duncanny samt år 1911 Spot. Den sistnämnde, en högädel hund med storartad nedärvningsförmåga, har säkerligen varit en af de mest lyckade import, och en talrik afkomma gör honom och kennel L: K:s all heder. Tvenne förträffliga import, *Quince* och *Dusky Toff*, hafva ofvan icke uppräknats, enär de inkommit före klubbens stiftelse. (Reda. Anm. Det var alltså stiftelsen som inköpte avelsdjuren och placerade dem.)

Tikar och valpar hafva genom Styrelsens försorg importerats. Ibland dessa framstå särskilt *Coral*, som med Spot lämnat den hittills oslagna "*Perry*". Af importerade tikar har "*Lady Francis*" särskilt framträtt som utmärkt avelsdjur. "*Dainty Jess*" är också en import som förtjänar särskilt omnämnande. Från dessa och andra import är det vi inom landet fått en stor och utmärkt foxterrierstam, där afkomlingarna ofta överträffa föräldrarna. Såsom en egenhet torde kunna framhållas, att tikarna så gott som alltid överträffat hanhundarna. Såsom representanter för de bästa svenskfödda kunna nämnas: *Diva*, *Tsi*, *Carrie*, *Spotti* och *Perry*. I en redogörelse för vår foxterrierstam får icke förtigas "*Brynhir Bloom*", från hvilken så många af våra bästa hundar härstamma. Hon importerades emellertid före klubbens stiftelse.

De släthåriga hava inte haft så många anhängare. Den förste mera bemärkte hanhunden var 1904 importerade "*Chester*". År 1906 inkom till Sverige en synnerligen framstående hund "*Eastbourne Rattler*". "*Hardenuff*" importerades 1910 och "*Lashbrook Blazed*" 1913 äro bland våra nuvarande bästa. De bästa tikarna torde ha varit "*Deadly Nightshade*" 1905, "*Blackebergs Sweetheart*" 1912. Den senare svenskfödd. Härtill komma "*Blackebergs Dummy*"

I sambandmed Foxterrierklubbens specialutställningar hafva i regel gryt- eller jaktprof ägt rum. Bland de terriers, som härvis visat verkliga jaktegenskaper, stå främst Grosshandlare Linroths *Buss* och *Mäcke* samt kennel L. K:s *Bi*. Övriga synnerligen goda djur hafva varit kennel Visborgs *Diva*, spitz, L. K:s *Toreda*, *Cardrovan Cantrip*.

Solbackens kennel torde lämnat flertalet af våra svenska ädla foxterrier. Bland andra uppfödare böra ej förglömmas Dr. Wahlstedt, Dr. Engelbrech, friherre af Ugglas, kennel Visborg, Herr Bror Ljungh.

Synnerligen goda uppfödare av Strävhårig Foxterrier äro Friherrinnan Else Fock, Löjtnant Ljunglöf, Fru Ankarcrona, herr Ljungh, Herr Klein och Herr Östling.

(Reds anm.) När sedan första världskriget bröt ut, upphörde importerna och man fick arbeta med det material som stod till buds. Värst var det för engelsmännen som sålt massor med goda avelsdjur till Europa och Amerika. Man fick efter krigsslutet försöka köpa tillbaka sina blodslinjer.

Som läsarna märkt har jag behållit den skrivna svenskan man brukade dåförtiden av ren nostalgi.

RESULTAT ÅRETS STRÄVHÅRIGA FOXTERRIER 2013

HUND	POÄ NG	ANTAL UTSTÄLLNINGAR
Crispy Up to Date	110	8
Ferrostar Don Corleone	67	7
Quicken's Glittering Goldie	46	5
Kinonly Golden Mimosa	46	6
NorthFox's Proud Mary	39	6
Crowfox Mata Hari	31	4
Ash Grove Golden Boy	24	3
Ferrostar Prima Donna	22	4
Penny-Maker	20	5
Läckerbiten's Cassiopeja	20	4
Crispy Leroy	19	2
Snowfly's Telepatie Roughe	17	1
Crowfox Black Magic	17	3
Jollyfox Little Sister on	16	2
Logica Wheel of Fortune	16	3
Jollyfox Still on Line	16	1
Kinonly Lucy	14	2
Crispy Candyman	13	2
Danfox Whisper	13	2
Dartline Billy the Kid	13	2
Crowfox Mc Millan	12	2
Dartline Tea Time	12	2
Mindhunter Just call me Pink	12	1
Snowfly's Viper	11	1
Foxtan's Wendy	11	1
Ferrostar Dolce Donna	10	2
Logica Headliner	9	1
Williamas Sommerblomst	9	1
Kreit Kross Ozzy Son	8	1
Jig's Il Magnifico	7	1
Dandie Praid Delagardie	7	1
Crispy Chanti	7	1
Dandie Prad Etoile	6	1
Solringen's Tryggve	5	1
Metalica	4	1
Goldfighters Give me your Love	4	1
Mindhunter Just Wait and See	4	1
Goldfighters Gift to the North	3	1
Foxtans's Kelly	3	1
Foxtan's Nobel Cape	3	1
Crispy Bittersweet	2	1

Små tankar om livet och annat.

Det har gått några månader sedan jag dikterade mitt förra kåseri för matte. Har det hänt något? Jodå, en hel del. Det roligaste var träffen för mina rasfränder hos Ewa Sköld i Asmundtorp den 30 mars. Matte var uppe tidigt som vanligt. Hon bryggde kaffe och packade ner bullar, saft och lite allt möjligt till människorna, men det syntes inte minsta godbit till mig och mina kompisar. Nåja, jag vet hur det brukar vara, alla mattar och hussar har fickorna fulla av allt möjligt gott. Jag brukar ägna den mesta tiden till att sitta vid deras fötter, vifta det värsta jag kan på svansen och se bedjande ut. Jag lyckas för det mesta att få gottisbitar tills matte talar om för alla att de inte får ge mig. Finns den någon mer än jag som har en så snål och missunnsam matte? Hör i så fall av Dig så bildar vi en pakt. Matte påstår att jag bara ska få godis vid särskilda tillfällen bl a när jag springer lös. Okopplad i naturen får man inte vara mellan den 1 mars och 20 augusti. Begriper Ni hur lite godis jag får under den långa perioden? Nåja, jag klarar mig rätt så bra. Här finns väldigt snälla grannar. De har alltid godis i fickorna som de smugglar till mig. Matte har nog inte märkt det, för hon har inte utfärdat något förbud för dem, varken att komma hit eller ge mig godisbitar. Nog om mitt problem med matte och godis.

Vi var 12 Strävåriga Foxterriers och 18 människor, som träffades. Vädret var bra, med mycket värme i luften, så människorna. Ewa, som är väldigt duktig på att träna agility och spår och allt möjligt med Martini och Tequila. (Martini och Tequila är inte drinkar, som människorna sörplar i sig, utan två mycket stiliga foxterriers.) Hon hade gjort i ordning blodspår ute i terrängen och på tomten fanns möjlighet att prova lite olika agilityhinder mm. Matte har varit med mig och testat spårning flera gånger, men jag, som inte ens en gång spårar löptikar hittar ingen mening i att nosa efter något annat heller. Nu muttrade matte något om fickor med godis.....ja, ja det är skillnad! Jag har också en mycket stor motvilja mot att hoppa. Har aldrig fattat vitsen med att hoppa över hinder och liknande. Det räcker väl att jag kan hoppa upp i mattes och husses säng, soffan och stolarna vid matbordet. Husse fick en ljus idé om att han minsann skulle visa att jag kunde hoppa över hinder. Jag säger bara: "Kolla bilden"! Jag började bli lite trött på hoppjippet, så när Lena Lundström tog tag i mig och halvt om halvt lyfte mig i kopplet, skuttade jag över en gång, men sedan fick det var nog. Jag hade lyssnat noga på Ewa, som sagt att man INTE fick lyfta i kopplet. Ett hopp fick räcka därefter vägrade jag. Matte blev helt betagen i en hund som hette Cosmo. Var lite orolig ett tag att jag inte dög, men jag förstod snart att för henne är jag bäst i hela världen.

Igår, det var visst den 3 maj, hälsade Rufus på med sin matte Kristina. De tog mig med överrumpling. Öppnade grinden och bara klev på. Jag låg i hallen och trodde jag hade full koll genom den öppna ytterdörren. Kanske hade jag slumrat till lite. När jag hörd grinden öppnas och ser en hund komma in då blev det fart på mig. Här vaktar jag. Jag fattade inte att det var Rufus, förrän matte högg tag i mitt nackskinn och skakade mig, röt och levde om. Misstag, får man inte göra det? Han blev inte skadad, men såg lite darrig ut en stund efter åt. Rufus, jag och våra mattar gick på långpromenad och då glömde vi gruffet. Naturligtvis blev det fika när vi kom hem. Rufus och jag fick äta kex, som jag fått i present av Minni och Kristina. De bor i Waasa i Finland. Hyggligt att de skickar paket till mig eller hur? Om någon nu undrar ifall min matte som heter Christina, bara känner andra med samma namn, är det inte riktigt så. Bara nästan, men det gör allting ganska enkelt. När kaffet, bullarna och sockerkakan var uppdrucket/ätet, då tog de fram sina stickningar. Rufus delar mitt eländiga öde. Hans matte stickar också mycket och då är det inte lätt att sitta i knäet. Man får trängas och ibland får man en vass sticka i skinnet. Då brukar jag morra, vilket betyder: "Gör inte om det"! Kristina och matte pratade lite om nästa träff för oss och våra kompisar. De och Ewa tycker det kan vara bra att ses innan midsommar någonstans här i Skåne. Matte har skrivit om detta på Facebook i gruppen för Strävåriga Foxterriers, men det är ingen större respons så hon till Kristina. Rufus ska i alla fall tillbringa en helg tillsammans med mig, här hos matte och husse. Det ska bli trevligt. Undrar om vi också får ha lördagsmys, som matte brukar ordna till sina barnbarn?

Nu får det vara nog för denna gången. Hoppas Ni alla får en bra sommar, med mycket bad, bus och annat skoj. Jag hoppas vi ALLA ses i Eskilstuna på rasspecialen den 23-24 augusti. Rasklubben firar samtidigt sitt 35-årsjubileum. Undrar hur mycket fest det blir för oss hundar?

JASON.

Jason har åsikter om hoppträning med husse Jan

Cosmo lutar sig en stund

VARDAGSGLIMTAR FRÅN SOLRINGENS

Tack för regnet! Det är bra för tillväxten av gräs, hästarnas sommarmat.
Regnet tvättar också vår natur, som i år är full med pollen.
Nu tar nog ändå min tacksamhet slut. Det är nog med regnande nu, jag längtar efter sol.

Vi planerar en husvagnssemester i Norge runt midsommar. Lite vackra fjordar och fjäll finns på önskelistan.
Hundarna ska med så nu gäller det att skaffa hundpass, vaccinera och avmaska. Vi som åker är fyra vuxna personer och tre hundar. Solringens och Jollyfox.

För några veckor sedan besökte jag min syster. Jag hämtade henne på hennes arbetsplats, en viltbutik. Damen som ägde butiken gjorde skäl för uttrycket ”Vad världen är liten”.

Hennes morfar är Gustav Gavelli. Jag och med mig äldre utställare, minns honom från utställningsringar på 70-80 talet. Inte nog med att i hennes morfars hem fanns foxterrier, jag hade träffat hennes morfar. Som slutkläm berättade hon att hennes egen mamma heter Maud.
Kul sammanträffande.
Vid pennan.
Maud

SKÄNKTA MEDLEMSKAP

Från

Christina Larsson
Kennel Kincolny

Agneta Åström
Kennel Crispy

Maud Linde-Ring
Kennel Solringen

Ann Hjort
Kennel Snowfly

Till

Eva Nydahl, Norrtälje
Malin Ingesson, Vansbro
Gunno Karlsson, Arvika
Emma Johansson, Karlskoga
Mari Bergman, Sunnemo

Marie Willard, Brämhult

Lindy Lind, Kalmar
Ida Bonning, Skanör
Jörn Sten Pedersen, Børkop, Danmark

Jesper Hedlund, Visby

Det finns även ett antal nya medlemmar som hittat in i klubben på egen hand. Styrelsen önskar alla nya klubbkamrater välkomna och hoppas att vi skall träffas vid kommande Strävårsevenemang.
LYCKA TILL MED ERA STRÄVISAR!

**Glöm inte att sista anmälningsdagen för Vilsta är
1 augusti!**

TILL SIST.....

När den här tidningen dimper ner i brevlådan har vi säkert åtminstone i södra delen av landet avverkat mellan Hägg och Syren och även Gullregnets tid. Min granne har hangripligt avverkat ett jättestort vackert Gullregns träd. Hon hade fått reda på att de vackra blommorna och frukterna var giftiga. Synd! Å andra sidan har hon en massa djur och valpar ibland och då utmanar man inte ödet.

Här hemma blir vi utmanade av andra ting fästingar, jordgetingar och ormar tex. den gamle snart 12 årige Nico åkte dit. Plötsligt uppstod en stor svullnad i ljumsken. Ve och fasa jag anade cancer i lymfa eller juvertumör. Jag hör till de som alltid målar fan på väggen! När jag kollat hemskiteten igen var det något som inte stämde och Nico for i luften när jag petade på eländet. Mitt hundapotek rymmer det mesta även antibiotika. Min veterinär tillfrågades, hon föreslog att jag först skulle tvätta noga och se om det gick håll på vad hon antog var en böld. Det gjorde det! Stackars lille Nico det var inte lite den bölden innehöll. Antibiotika sattes in och krage på, efter 2 par dagar hade svullnad och irritation lagt sig. Vid närmare besiktning kunde man ana två håll, kontentan blev alltså att den fridlyste huggormen förmodligen varit framme.

Så har gamla tanten gått och blivit stört kär i en liten strävhårsgosse. Så förälskad att han ganska omgående döptes till Jig's Primo Amoroso, och med ett litet snack med Nico om att behålla den lille godingen, om han inte störde och om jag lovade att han inte skulle få ligga i min säng som Nico håller stenkoll på. Så är det klartecken. Gamle Nico har i alla år varit en utmärkt dagispappa och lekt försiktigt med valpar. Däremot har han varit herre på täppan och inte haft några rivaler. Det återstår att se hur det går!

Det skall bli spännande att se om lille Primo håller vad han lovar eller så har jag blivit grundligt sol-och vårad!

Nu har jag två små ungdomar en i var ras som skall meriteras och arbetas med. Jättespännande!

Allting är åtminstone här i mina trakter minst 3 veckor tidigare i växtriket, redan i början av maj stod våren i full skrud. När våra nordliga medlemmar meddelade mig att snöstorm råder på fjället, satt jag på åkgräsklipparen och slog ängen för andra gången. Då påminns och förstår man hur långt vårt land är. Vill man uppleva våren en gång till, var man välkommen upp till Norrland, sa en glad norrlänning!

Vårliga hälsningar från Lillemor

Jig's Primo Amoroso med för dagen utfällda öron!

**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN 2014
MEDLEMSKORT**

SVERIGE

**PORTO
BETALT**

B FÖRENINGSBREV

**RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
STUREGATAN 46 1TR. ö.g.
114 36 STOCKHOLM**

***STRÄVARENS LÄSARE ÖNSKAS
TREVLIIG SOMMAR!***

***STYRELSEN HÄLSAR ALLA VÄLKOMNA TILL
VÅRT 35-ÅRS FIRANDE DEN 23-24 AUGUSTI
PÅ VILSTA SPORTHOTELL, ESKILSTUNA***